

NORSK LUNDEHUND

Oprindelsesland: Norge

- Anvendelse:** Med sine anatomiske ejendommeligheder er racen forudbestemt til jagt på lunder (søpapegøjer) på de stejle fjelde omkring fjordene og langs kysten.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type)
Sektion 2 (Nordiske jagthunde)
Uden brugsprøve
- Historie:** Norsk Lundehund er en ældgammel race, der blev anvendt til jagt på havfugle langs Norges kyster. Racens navn er en kombination af det norske ord "lunde" (søpapegøje) og ordet "hund". Selvom racens alder er vanskelig at fastslå, findes der mere end 400 år gamle beskrivelser af hunde, der jager søpapegøjer. Lundehunden var vigtig for befolkningen i Norges kystområder. Hundens helt specielle anatomi, med de ekstra og funktionsdygtige tæer, nakken, der kan bøjes bagud og berøre ryggen, ører, der kan lukkes og forben, der er overfleksible, gør hunden i stand til at klatre på næsten lodrette skrænter og kravle ind i de smalle og bugtende gange til søpapegøjens rede og bringe fuglene levende ud. Kødet fra søpapegøjer var om vinteren en hovedbestanddel af kystbeboernes kost. Fuglenes dun blev brugt som fyld i dyner og puder eller eksporteret. Moderne jagtmetoder og en affolkning i de nordlige kystregioner forårsagede en nedgang i antallet af Lundehunde. Imidlertid blev jagttraditionerne med Lundehunde holdt i live af befolkningen i Måstad på den fjerntliggende ø Værøy. I perioden mellem de to verdenskrige blev et antal hunde sendt til det sydlige Norge, og ægteparret Christie fortsatte avlen med disse hunde. I perioden mellem de to verdenskrige og lige efter 2. Verdenskrig slog en rabies-epidemi næsten hele bestanden af Lundehunde ihjel. I samarbejde med folk fra Værøy og nogle nye opdrættere lykkedes det Christie-familien at redde racen fra at uddø. I dag er søpapegøjen fredet, og hundene kan ikke længere bruges til deres oprindelige formål. Racen er imidlertid meget værdsat, og den er en del af den norske kulturarv.

Helhedsindtryk:	En hund af Spids-type, lille, rektangulær, smidig og ret let af bygning. Kønspræget ses tydeligt.
Temperament:	Vågen, energisk og livlig
Hoved:	Tørt, middelbredt og kileformet
<u>Skalle:</u>	Let hvælvet med fremtrædende øjenbrynsbuer
<u>Stop:</u>	Udtalt, men ikke overdrevet
<u>Næseparti:</u>	Kileformet og middellangt. Næseryggen er let konveks.
<u>Kæber, bid:</u>	Saksebid foretrækkes, men tangbid eller moderat underbid er tilladt. Manglende præmolærer i begge sider af begge kæber accepteres.
Øjne:	Let skråtstillede og ikke udstående. Iris er gulbrun, og pupillen er omgivet af en mørk ring.
Ører:	Trekantede ører af middelstørrelse, brede ved basis og båret opretstående og meget bevægelige. Ørebrusken har den egenskab, at den kan trække sig sammen, således at øret foldes og bøjes på en karakteristisk måde – enten bagud eller i en ret vinkel opefter, sådan at øregangen lukkes.
Hals:	Tør og middellang, ganske kraftig med en forholdsvis fyldig krave
Krop:	Rektangulær
<u>Overlinie:</u>	Lige
<u>Ryg:</u>	Stærk
<u>Kryds:</u>	Let skråtstillet
<u>Bryst:</u>	Langt, af middel bredde, relativt dybt og rummeligt. Ikke tøndeformet
<u>Underlinie:</u>	Bugen er let optrukken.
Hale:	Middelhøjt ansat og middellang, godt beklædt med hår, men uden fane. Den bæres enten let ringformet over ryggen eller hængende. Halespidserne må ikke bæres for skævt eller hænge ned til en af siderne.
Lemmer:	
Forpart:	<u>Generelt:</u> Moderat vinklet
<u>Underarm:</u>	Lige
<u>Forpoter:</u>	Ovale, let udadrettede med mindst 6 tæer – hvoraf 5 skal støtte på jorden. Der er 8 trædepuder på hver pote. De to indvendigt placerede tæer, der har henholdsvis 3 og 2 led med tilhørende sener og muskler, får poten til at virke kraftig.
Bagpart:	<u>Generelt:</u> Bagstillingen er noget snæver.
<u>Overlår:</u>	Stærke og muskuløse
<u>Knæ:</u>	Moderat vinklet
<u>Underlår:</u>	Stærke og muskuløse
<u>Bagpoter:</u>	Ovale, let udadrettede med mindst 6 tæer – hvoraf 4 skal støtte på jorden. Der er 7 trædepuder på hver pote. Den midterste og største af dem er vokset sammen med de trædepuder, der hører til de to indvendigt placerede tæer. Når hunden står på et fladt underlag, skal vægten være jævnt fordelt på trædepuderne.
Bevægelse:	Let og spændstig. En udadgående, roterende (vævende) bevægelse af forbenene og en noget snæver bagaktion er karakteristisk for racen.
Pels:	
<u>Hårlag:</u>	Tæt og strid dækpels med en blød underuld. Hårlaget er kort på hovedet og forsiden af benene. Det er mere fyldigt om halsen, på baglårerne (bukser) og på halen – men uden faner.
<u>Farve:</u>	Altid kombineret med hvidt: Fra rød til fawn, idet pelsen er mere eller mindre iblandet hår med sorte spidser. Der ses også hvid med mørke aftegninger. De sorte hårspidser er mere markante hos voksne hunde end hos yngre hunde.

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner 35 til 38 cm
Tæver 32 til 35 cm

Vægt: Hanner omkring 7 kg
Tæver omkring 6 kg

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med "fed" skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 22. februar 2012

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

AUGUST 2015

☒☒☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i APRIL 2009 ☒☒☒

Anatomiske træk

